

JA 2009/141 Werkgeversaansprakelijkheid, Verkeersboetes, Onderlinge draagplic...

Wetsbepaling(en): BW Boek 6 Artikel 170, BW Boek 7 Artikel 611, BW Boek 7 Artikel 658, BW Boek 7 Artikel 661Ook gepubliceerd in: JA 2009/141, LJN BI6548Overige referenties: NJ 1959/551, NJB 2008/35

Aflevering	2009 afl. 8
Rubriek	Werkgeversaansprakelijkheid
College	Kantonrechter Nijmegen
Datum	17 april 2009
Rolnummer	520755 CV EXPL 07.6394/282fh LJN BI6548
Rechter(s)	Mr. Van Bavel
Partijen	[Eiser in conventie] te [woonplaats], Duitsland, eisende partij in conventie, verwerende partij in reconventie, gemachtigde: mr. A. Dregmans, tegen de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Europe Flyer Logistics International BV te Huissen, gemeente Lingewaard, gedaagde partij in conventie, eisende partij in reconventie, gemachtigde: mr. H.I. van den Heuvel-Boonstra.
Noot	<i>A. Kolder en H. Vorsselman</i>
Trefwoorden	Werkgeversaansprakelijkheid, Verkeersboetes, Onderlinge draagplicht
Regelgeving	BW Boek 6 - 170 BW Boek 7 - 611 ; 658 ; 661

JA 2009/141 **Kantonrechter Nijmegen, 17-04-2009, 520755 CV EXPL 07.6394/282fh, LJN BI6548**
Werkgeversaansprakelijkheid, Verkeersboetes, Onderlinge draagplicht

»Samenvatting

Een internationaal chauffeur loopt in de uitoefening van zijn werkzaamheden in het buitenland een drietal (forse) verkeersboetes op. In deze zaak komt de draagplicht hiervan in de verhouding werkgever-werknemer aan de orde. De rechtbank stelt voorop dat de vraag naar de draagplicht moet worden beantwoord aan de hand van art. 7:661 BW. De eerste boete (€ 4.601,-) werd opgelegd in verband met onbruikbaarheid van de tachograaf wegens het ontbreken van een papierrol. De rechtbank oordeelt dat de verantwoordelijkheid voor de aanwezigheid van een papierrol bij de werkgever ligt en dat deze ook toezicht moet houden op het juiste gebruik van de tachograaf. Omdat de werkgever hieraan volgens de rechtbank niet heeft voldaan, staat art. 7:661 BW aan verhaal van de boete op de werknemer in de weg. De tweede boete (€ 1.501,-) betreft een overtreding van de rij- en rusttijdenregelingen. De rechtbank stelt vast dat geen bijzonderheden zijn gesteld over de feitelijke gebeurtenissen die tot oplegging van de boete hebben geleid, waardoor de aard en ernst van de overtreding en de omstandigheden waaronder deze is begaan niet duidelijk zijn. Omdat de werkgever volgens de rechtbank op grond van art. 7:661 BW de gevolgen moet dragen van geringe fouten van de werknemer, behoeft de werknemer evenmin in de betaling van deze boete bij te dragen. Hierbij tekent de rechtbank nog aan dat deze buitenlandse boete zó hoog is, dat het risico daarvan niet geacht kan worden in het loon van de werknemer te zijn verdisconteerd. De derde boete (€ 135,-) betreft eveneens een overtreding van de rij- en rusttijdenregelingen. Omdat te dien aanzien niet is gebleken, aldus de rechtbank, dat de werknemer zodanig in strijd met zijn arbeidsovereenkomst heeft gehandeld dat sprake is van opzet of bewuste roekeloosheid, acht zij verhaal van deze boete op de werknemer evenmin toegestaan.

beslissing/besluit

»Uitspraak

De procedure in conventie en in reconventie

(...; red.)

De verdere beoordeling in conventie en in reconventie

1. De kantonrechter blijft bij wat in het tussenvonnissen van 5 december 2008 is overwogen en beslist.
2. In dat vonnis is de zaak naar de rol verwezen teneinde van [eiser in conventie] te vernemen hoe hij het hem opgedragen bewijs wil leveren.
3. [Eiser in conventie] heeft niet meer gereageerd. De kantonrechter gaat er daarom van uit dat hij afziet van bewijslevering. Dat partijen zijn overeengekomen dat [eiser in conventie] voor zijn werkzaamheden een nettoloon van € 3.600,= per maand zou ontvangen, is dan ook niet komen vast te staan. De vordering in conventie zal daarom worden afgewezen.
4. Europe Flyer stelt dat zij een bedrag van € 8.842,75 netto aan voorschotten heeft betaald en dat [eiser in conventie] recht had op € 7.192,69 netto, zodat € 1.650,06 te veel betaald is. Nu niet is komen vast te staan dat, zoals [eiser in conventie] stelt, een loon van € 3.600,= netto per maand is overeengekomen en [eiser in conventie] overigens niet betwist dat hij € 8.842,75 netto aan loon heeft ontvangen, is de vordering in reconventie op dit punt toewijsbaar.
5. In het vonnis van 5 december 2008 is Europe Flyer in de gelegenheid gesteld zich uit te laten over de tenaamstelling en de betaling van een drietal boetes die [eiser in conventie] in 2007 in Frankrijk en Spanje zijn opgelegd voor overtreding van de rijtijdenwet en voor overtreding van de regels voor de tachograaf.
6. Europe Flyer heeft stukken overgelegd, waaruit het volgende blijkt. Intergesaco, met vestigingen onder meer te Culemborg, is een organisatie ten dienste van het beroepsgoederenvervoer over de weg, die teneinde efficiënt transport van lading te bevorderen en tijdrovende administratieve rompslomp te voorkomen, verkeersboetes die in het buitenland op naam van de kentekenhouder worden uitgeschreven en ter plaatse door de chauffeur moeten worden betaald, voorschiet en vervolgens factureert aan de vervoerder. Intergesaco heeft op 28 juni 2007 aan Europe Flyer een factuur gezonden voor voorgeschoten boetes ad € 1.501,= en € 4.601,=, totaal € 6.102,=.
7. Aan de orde is de vraag wie van partijen draagplichtig is voor de boetes. In artikel 7:661 lid 1 Burgerlijk wetboek (BW) is bepaald, voor zover hier van belang, dat de werknemer die bij de uitvoering van de overeenkomst schade toebrengt aan de werkgever, te dier zake niet jegens de werkgever aansprakelijk is, tenzij de schade een gevolg is van zijn opzet of bewuste roekeloosheid. Uit de omstandigheden van het geval kan, mede gelet op de aard van de overeenkomst, anders voortvloeien dan in de vorige zin is bepaald, zo vervolgt genoemd artikellid. Anders dan [eiser in conventie] stelt is de reikwijdte van de bepaling niet beperkt tot zaakschade. In het tweede lid is bepaald dat afwijking van lid 1 van deze regel ten nadele van de werknemer slechts mogelijk is bij schriftelijke overeenkomst en slechts voor zover de werknemer te dier zake verzekerd is.
8. Ook indien moet worden aangenomen dat de arbeidsovereenkomst een beding bevat als bedoeld in de Algemene chauffeursinfo 2007 van Europe Flyer onder de kop "Rijtijden wetten", staat vast dat het voor de werknemer/chauffeur niet mogelijk is zich te verzekeren tegen schade in de vorm van verkeersboetes.
9. Naar de kantonrechter begrijpt, betreft de boete van € 4.601,= de onbruikbaarheid van de tachograaf van de door [eiser in conventie] bestuurde vrachtwagen door het ontbreken van een papierrol, kennelijk bestemd voor het afdrucken van registratiebladen als bedoeld in EEG-Verordening nr. 3821/85 van 20 december 1985 betreffende het controleapparaat in het wegvervoer (Publicatieblad L 370). In die Verordening is bepaald dat de werkgever en de bestuurders toezien op de juiste werking en het juiste gebruik van het apparaat (artikel 13) en dat de werkgever de bestuurders voldoende registratiebladen verstrekt (artikel 14). Europe Flyer stelt zich dan ook ten onrechte op het standpunt dat de verantwoordelijkheid voor de aanwezigheid van een papierrol en een reserverol bij de chauffeur ligt en niet bij haar. Waar zij akte vraagt van het feit dat [eiser in conventie] niet heeft weersproken dat de tachograaf goed werkte, komt de kantonrechter op grond van het ontbreken van de papierrol tot het oordeel dat, indien dit al zou moeten worden aangenomen, Europe Flyer niet heeft toegezien op het juiste gebruik van de tachograaf.

10. Mede in het licht van het bepaalde in de artikelen 6:170 lid 3 BW en 7:658 lid 2 BW volgt uit meergenoemd artikel 7:661 lid 1 BW dat [eiser in conventie] niet in de door Europe Flyer geleden schade hoeft bij te dragen. Dit onderdeel van de vordering in reconventie zal dan ook worden afgewezen.

11. De boete van € 1.501,= betreft overtreding van rij- en rusttijdenregelingen. Bijzonderheden over de feitelijke gebeurtenissen die tot oplegging van deze boete hebben geleid, zijn niet gesteld. Europe Flyer heeft een kopie van de door de Spaanse politie afgegeven – in het Spaans gestelde – beschikking overgelegd, maar geen vertaling bijgevoegd (productie 15 bij de conclusie van antwoord in conventie/eis in reconventie is kennelijk geen vertaling, maar een parafraze), zodat ook hieraan geen gegevens kunnen worden ontleend over de aard en ernst van de overtreding en de omstandigheden waaronder die is begaan.

12. Onder deze omstandigheden leidt het in artikel 7:661 lid 1 BW bepaalde tot het oordeel, dat de aard van de arbeidsovereenkomst meebrengt dat de werkgever de gevolgen moet dragen van geringe fouten die de werknemer in de uitvoering van zijn werkzaamheden maakt, juist in een functie als die van chauffeur. Deze werkzaamheden stellen de werknemer immers vrijwel onafgebroken voor de taak zelfstandig beslissingen te nemen en handelend op te treden, waarbij kleine fouten grote gevolgen kunnen hebben, en zulks te meer waar het hier gaat om koeltransporten. De boetes die door de Spaanse autoriteiten voor overtredingen van rijtijdenwetgeving worden opgelegd, zijn klaarblijkelijk zó hoog dat het risico daarvan niet geacht kan worden verdisconteerd te zijn in het tussen partijen overeengekomen loon. Reeds hierom is dit geval onvergelijkbaar met een boete op grond van de hier te lande geldende Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften.

13. De derde boete, een bedrag van € 135,=, betreft naar tussen partijen vast staat ook een rij- en rusttijdenovertreding. Het bedrag komt niet voor op facturen van Intergesaco. Europe Flyer heeft geen betalingsbewijs overgelegd. Indien zij de boete heeft betaald, rijst de vraag waarom zij niet eerder geageerd heeft – [eiser in conventie] merkt dit terecht op. Uit haar eigen stellingen volgt dat [eiser in conventie] de boete contant heeft betaald en dat zij het bedrag later aan hem heeft vergoed. Europe Flyer heeft dit verder niet toegelicht; kennelijk heeft zij destijds termen aanwezig geacht om dit bedrag voor haar rekening te nemen. Feiten of omstandigheden waaruit valt af te leiden dat zij dit bedrag heeft voorgesloten en thans van [eiser in conventie] te vorderen heeft, zijn ook anderszins niet gebleken. Ook wat deze boete betreft is niets gesteld over de feiten waarvoor zij is opgelegd en de omstandigheden waaronder die feiten plaatsvonden.

14. Nu uit niets blijkt dat [eiser in conventie] zodanig in strijd met zijn arbeidsovereenkomst heeft gehandeld dat de schade geacht moet worden het gevolg te zijn van zijn opzet of bewuste roekeloosheid, kan deze niet op hem worden verhaald. Ook dit deel van de vordering in reconventie komt dus niet voor toewijzing in aanmerking.

15. Al het voorgaande leidt tot de hierna te vermelden beslissing.

16. In conventie zal [eiser in conventie] als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten. De kosten worden begroot op nihil voor verschotten en drieëneenhalf punt à € 250,= voor salaris gemachtigde, totaal € 875,=.

17. In reconventie zal Europe Flyer als de in overwegende mate als de ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van het geding. De kosten worden begroot op nihil voor verschotten en drie punten à € 125,= voor salaris gemachtigde, totaal € 375,=.

Beslissing

De kantonrechter

in conventie

- wijst de vordering af;
- veroordeelt [eiser in conventie] in de kosten van het geding, tot op deze uitspraak aan de zijde van Europe Flyer begroot op € 875,=;
- verklaart de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad;

in reconventie

- veroordeelt [eiser in conventie] om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan Europe Flyer te betalen € 1.650,06 netto;
- veroordeelt Europe Flyer in de kosten van het geding, tot op deze uitspraak aan de zijde van [eiser in conventie] begroot op € 375,=;
- verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- wijst het meer of anders gevorderde af.

»Annotatie

1. De te bespreken zaak

De kwestie betreft een geschil tussen een gewezen werknemer, een internationaal chauffeur, die tegen zijn werkgever, het transportbedrijf Europe Flyer, een loonvordering instelt. In reconventie vordert de werkgever onder meer terugbetaling van een drietal door haar betaalde verkeersboetes, die de werknemer tijdens zijn werkzaamheden in 2007 in Frankrijk en Spanje heeft opgelopen. Het gaat ons om het oordeel van de rechtbank in reconventie, waarin zij zich uitlaat over de onderlinge draagplicht van de boetes, een totaalbedrag van € 6.237,=. De boetes zijn uitschreven op naam van Europe Flyer in haar hoedanigheid van kentekenhouders. De eerste boete behelst een bedrag van € 4.601,= in verband met de onbruikbaarheid van de tachograaf wegens het ontbreken van een papierrol. De tweede en derde boete van respectievelijk € 1.501,= en € 135,= werden opgelegd wegens overtreding van de rij- en rusttijdenregelingen. De laatste boete heeft de werknemer ter plaatse contant betaald. Voor de afhandeling van de overige twee boetes heeft Europe Flyer gebruik gemaakt van Intergesaco, een organisatie die in het buitenland op naam van de kentekenhouders uitgeschreven verkeersboetes voorschiet en vervolgens factureert aan de betreffende vervoerder. De vraag in rechte is wie draagplichtig is voor het drietal boetes, de chauffeur of het transportbedrijf.

2. Rechtbank versus Hoge Raad

In 2001 en 2008 had de Hoge Raad eveneens over de draagplicht van verkeersboetes in de verhouding werkgever-werknemer te oordelen. [\[noot:1\]](#) Toen ging het om onder de WAHV aan de werkgever-kentekenhouders opgelegde verkeersboetes. [\[noot:2\]](#) De Hoge Raad oordeelde in zowel 2001 als 2008, dat een aan de werkgever-kentekenhouders opgelegde WAHV-boete naar aanleiding van een door de werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden begane verkeersovertreding "schade" is in de zin van art. 7:661 BW. Waar in 2001 echter nog werd geoordeeld dat deze schade op basis van art. 7:661 BW in beginsel voor rekening van de *werkgever* is, werd in 2008 de draagplicht daarvan op grond van art. 7:661 BW nadrukkelijk bij de *werknemer* gelegd. Hiertoe oordeelde de Hoge Raad dat op grond van "de omstandigheden van het geval" uit de tweede volzin van art. 7:661 lid 1 BW, de bijzondere eigen schuldregeling uit de eerste volzin van dat lid *niet* van toepassing is op aan de werkgever opgelegde WAHV-boetes. [\[noot:3\]](#) Hierbij tekende de Hoge Raad nog aan dat op grond van – door de werknemer aan te tonen – bijzondere omstandigheden de draagplicht toch bij werkgever kan komen te liggen, en wel op grond van het goed werkgeverschap van art. 7:611 BW. [\[noot:4\]](#)

Ook in de onderhavige zaak stelde de rechtbank bij de beoordeling van de draagplicht van de boetes art. 7:661 BW voorop. Hoewel (ook) deze boetes – zij het echter niet op grond van de WAHV – aan de werkgever-kentekenhouders werden opgelegd, zal uit het navolgende blijken dat het maar de vraag is of art. 7:661 BW wel telkens het toetsingskader kon vormen. Mocht het overigens zo zijn dat de rechtbank terecht tot toepassing van art. 7:661 BW is gekomen, dan geldt daarbij dat zij opvallend genoeg niet de koers van de Hoge Raad anno 2008 volgt.

2.1. Eerste boete; tachograaf

De eerste boete (€ 4.601,=), wegens schending van de regels betreffende de tachograaf, komt volgens de rechtbank op grond van art. 7:661 BW voor rekening van de werkgever. Dit omdat de werkgever haars inziens is tekortgeschoten in haar verantwoordelijkheid om voldoende papierrollen voor de tachograaf ter beschikking te stellen en voldoende toe te zien op het juiste gebruik van het apparaat. Wij vragen ons af of de rechtbank op basis hiervan wel tot toepassing van art. 7:661 BW had kunnen komen. Een benadering analoog aan die van WAHV-boetes lijkt in ieder geval moeilijk voorstelbaar. Alsdan gaat het om aan de werkgever-kentekenhouders opgelegde boetes wegens door de werknemer-bestuurder begane verkeersovertredingen. Met de schending van de tachograafregels zoals de rechtbank in casu vaststelde, is echter niet primair een gedraging van de werknemer zelf aan de orde, maar veeleer een aspect dat behoort tot de verantwoordelijkheid van de werkgever. De vraag kan dan ook worden gesteld of hier wel sprake is van door de werknemer aan de werkgever toegebrachte schade in de zin van art. 7:661 BW. [\[noot:5\]](#) Anders dan onder de WAHV ging het niet (enkel) om een "fout" van de werknemer-bestuurder met een boete voor de werkgever-kentekenhouders tot gevolg, maar veeleer om eigen foutief gedrag van laatstgenoemde als gevolg waarvan hem als kentekenhouders een boete werd opgelegd. Zo beschouwd heeft de werkgever *zichzelf* de schade toegebracht, waarop art. 7:661 BW niet van toepassing is. Eigen schade derhalve, die de werkgever in beginsel "gewoon" zelf heeft te dragen. [\[noot:6\]](#)

Voor het geval dat art. 7:661 BW, zoals de rechtbank meende, wel toepasselijk mocht zijn op de onderhavige tachograaf-boete, dan valt haar oordeel overigens nog in te passen in de "WAHV-benadering" van de Hoge Raad anno 2008, inhoudende dat de werkgever in beginsel op grond van art. 7:661 BW de boete op de werknemer kan verhalen en dat dit op basis van art. 7:611 BW onder "bijzondere omstandigheden" anders kan zijn. [\[noot:7\]](#) Het door de werkgever tekortschieten ten aanzien van het functioneren van de tachograaf zou kunnen worden aangemerkt als bijzondere omstandigheid die maakt dat de werkgever (toch)

draagplichtig is. Opvallend is dan wel dat, waar de Hoge Raad de draagplicht van de werkgever ingeval van "bijzondere omstandigheden" op art. 7:611 BW baseert, de rechtbank binnen de kaders van art. 7:661 BW blijft. In onze bespreking van 's Hogen Raads arrest in het NJB gaven wij reeds aan dat de Hoge Raad "bijzondere omstandigheden" als bedoeld heel wel binnen de kaders van art. 7:661 BW had kunnen houden. [\[noot:8\]](#)

2.2. Tweede boete; rij- en rusttijden

De tweede boete (€ 1.501,-), wegens overtreding van rij- en rusttijdenregelingen, laat de rechtbank ex art. 7:661 BW eveneens voor rekening van de werkgever. Dit omdat volgens de rechtbank de werkgever ex art. 7:661 BW de gevolgen moet dragen van geringe fouten die de werknemer in de uitvoering van zijn werkzaamheden maakt, terwijl omtrent de aard en ernst van de aan deze boete ten grondslag liggende overtreding geen feiten en/of bijzonderheden zijn gesteld. Ook de hoogte van de boete laat de rechtbank meewegen bij het *niet* neerleggen van de draagplicht bij de werknemer.

Bij boetes wegens overtreding van de rij- en rusttijdenregelgeving zou een art. 7:661 BW-benadering analoog aan die van WAHV-boetes denkbaar kunnen zijn. Wel moet het dan gaan om boetes als gevolg van "foutief" gedrag van de werknemer. Denk bijvoorbeeld aan het negeren van de voorgeschreven rusttijden, terwijl het rijschema voor het in acht nemen daarvan wel de ruimte biedt. Hoewel de juridische grondslag van dergelijke "rij- en rusttijdenboetes" en WAHV-sancties dan weliswaar verschilt, kan de aard van de schade wel dezelfde zijn, te weten een aan de werkgever-kentekenhouder opgelegde boete (louter) wegens een *door de werknemer* bij zijn werk begane overtreding van de verkeersregels. Dit is mogelijk anders indien de overtreding van de regelingen van rij- en rusttijden veeleer aan de werkgever is te wijten, bijvoorbeeld indien deze een rijschema heeft opgesteld waarbinnen het voor de werknemer onmogelijk is tijdig en afdoende te rusten. Alsdan kan eenzelfde vraag rijzen zoals aan de orde bij de hiervoor besproken tachograaf-boete: is het wel de werknemer die in de zin van art. 7:661 BW schade aan de werkgever heeft toegebracht?

Wat hiervan ook zij, de rechtbank toetst ook de tweede boete aan art. 7:661 BW. Daarbij valt op dat zij een aanpak kiest tegenovergesteld aan die van de Hoge Raad; de werknemer is *niet* draagplichtig, tenzij... (Rb.) tegenover de werknemer is *wel* draagplichtig, tenzij... (HR). Hierbij legt de rechtbank, anders dan de Hoge Raad, de stelplicht en bewijslast van "bijzondere omstandigheden" bij de werkgever en houdt zij deze (wederom) binnen de kaders van art. 7:661 BW. Ook treffen we hier weer een voorbeeld van een "bijzondere omstandigheid" – in de recente "WAHV-benadering" van de Hoge Raad relevant ex art. 7:611 BW – die bij de bepaling van de draagplicht ten gunste van de werknemer kan strekken, namelijk *de hoogte* van de boete.

[\[noot:9\]](#)

2.3. Derde boete; rij- en rusttijden

Ook wat de derde boete betreft, eveneens wegens overtreding van de regels betreffende rij- en rusttijden, is volgens de rechtbank niets gesteld over de feiten waarvoor zij is opgelegd en de omstandigheden waaronder die plaatsvonden. Nu volgens haar dan ook *niet* is gebleken dat bij het begaan van de overtreding zijdens de werknemer sprake was van opzet of bewuste roekeloosheid, komt ook deze boete ex art. 7:661 BW voor rekening van de werkgever.

Gaan we uit van toepasselijkheid van art. 7:661 BW, dan zien we wederom dat de rechtbank, in tegenstelling tot de Hoge Raad, de insteek kiest dat de werknemer in beginsel *niet* draagplichtig is en het bewijsrisico van "bijzondere omstandigheden" op basis waarvan zulks anders zou moeten zijn bij de werkgever legt. Opvallend is verder dat de rechtbank toetst aan "opzet of bewuste roekeloosheid", terwijl de Hoge Raad onlangs juist oordeelde dat de bijzondere eigen schuldregeling van art. 7:661 lid 1 BW op grond van "de omstandigheden van het geval" uit datzelfde lid *niet* van toepassing is op (WAHV-)verkeersboetes. Toegegeven, in casu draait het om andersoortige verkeersboetes dan WAHV-boetes. Dat het arrest van de Hoge Raad uit 2008 reeds daarom geen enkele betekenis kan hebben ingeval van schending door de werknemer van rij- en rusttijdenregelingen, vragen wij ons echter af. Zoals hiervoor immers al gezegd; hoewel de grondslag van de bedoelde boetes kan verschillen, kan *de aard* van de schade (en het daarop toepasselijke art. 7:661 BW) wel dezelfde zijn, zolang het gaat om een aan de werkgever opgelegde boete (louter) wegens een *door de werknemer* bij het werk begane verkeersovertreding.

Ten aanzien van de derde boete speelde overigens nog de bijzonderheid dat de werknemer het boetebedrag eerst zelf contant betaalde waarna de werkgever hem dit bedrag vergoedde, om die geldsom vervolgens in de onderhavige procedure weer van de werknemer terug te vorderen. Mogelijk zou de draagplicht in zo'n geval ook geheel los van het regime van art. 7:661 BW kunnen worden beoordeeld, omdat dergelijk wispelturig gedrag van de werkgever wellicht strijdig is met goed werkgeverschap, op grond waarvan een eenmaal door de werkgever vergoede boete ook ex art. 7:611 BW voor zijn rekening behoort te blijven.

3. Conclusie

In de onderhavige zaak had de rechtbank te oordelen over de draagplicht van een drietal verkeersboetes in de verhouding werkgever-werknemer. Hierbij hanteerde zij als toetssteen telkens art. 7:661 BW. Het vonnis illustreert dat de materie van werkgerelateerde verkeersboetes een weerbarstige is. Niet alleen omdat in voorkomende gevallen reeds kan worden getwist over de vraag of art. 7:661 BW überhaupt wel van toepassing is, maar tevens omdat ook indien het artikel (wel) toepasselijk wordt geacht de nodige discussie goed mogelijk is. Indien ervan wordt uitgegaan dat de rechtbank de boetes in de onderhavige zaak kon toetsen aan art. 7:661 BW, is het opvallend dat zij op basis daarvan tot een geheel andere benadering komt dan de Hoge Raad in 2008. Laatstgenoemde wijkt van de hoofdregel van art. 7:661 BW af, terwijl eerstgenoemde deze toepast. Welke benadering is nu wenselijker? Naar onze opvatting *im Grande* geen van twee: afwijken van de hoofdregel van art. 7:661 BW doet de werknemer tekort, terwijl het onverkort toepassen daarvan te zeer afbreuk doet aan de positie van de werkgever en het algemene belang van de verkeersveiligheid. In het NJB wezen wij er al op dat het huidige art. 7:661 BW tekortschiet om in zaken als deze tot een (maatschappelijk) wenselijk oordeel te kunnen komen en dat een wetswijziging in de rede ligt. [noot:10] De onderhavige uitspraak illustreert in ieder geval dat, hoewel de Hoge Raad in 2008 voor WAHV-boetes qua draagplicht een ogenschijnlijk duidelijk signaal heeft afgegeven, de discussie daarover en over de draagplicht van andersoortige werkgerelateerde verkeersboetes nog zeker niet is verstomd. We zien in de onderhavige zaak de uitkomst van het eventuele hoger beroep dan ook met belangstelling tegemoet.

mr. A. Kolder en mr. H. Vorsselman, Arvin Kolder is advocaat bij Houkes c.s. Advocaten te Emmen, duaal promovendus en docent privaatrecht aan de RuGARmin Vorsselman is advocaat bij Trip Advocaten & Notarissen te Groningen

»Voetnoten

[1]

HR 3 januari 2001, «JAR» 2001/57; HR 13 juni 2008, «JA» 2008/143, m.nt. Zevenberg.

[2]

WAHV staat voor Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften. Art. 5 hiervan maakt het mogelijk dat, indien niet aanstonds duidelijk is wie de bestuurder van het voertuig is waarmee de overtreding werd begaan, de boete wordt opgelegd aan de kentekenhouder.

[3]

Zie in vergelijkbare zin in het ambtenarenrecht CRvB 11 december 2008, LJN BG8429 en BG7951.

[4]

Bij het arrest zijn in de literatuur de nodige kanttekeningen geplaatst. Vgl. annotatie J.C. Zevenberg, «JA» 2008/143; annotatie A.R. Houweling, «JIN» 2008/439; A. Kolder en H. Vorsselman, NJB 2008-35, p. 2210-2214; J. Kruiswijk Jansen, Bb 2008-21, nr. 62; S. Sierksma, MvV 2008-9, p. 215.

[5]

Art. 7:661 lid 1 BW spreekt van de werknemer die "bij de uitvoering van de overeenkomst schade toebrengt aan de werkgever".

[6]

Om hier de draagplicht bij de werkgever te kunnen neerleggen, is het op grond van "bijzondere omstandigheden" uitwijken naar art. 7:611 BW bijvoorbeeld dan ook niet nodig.

[7]

De Hoge Raad gaf zelf als voorbeeld van zo'n bijzondere omstandigheid het geval waarin de werkgever "het begaan van de desbetreffende overtreding heeft bevorderd".

[8]

Kolder en Vorsselman, a.w., p. 2211-2212.

[9]

Dat de hoogte van de schade een rol kan spelen bij de beoordeling van de draagplicht in de verhouding werkgever-werknemer, sluit overigens weer wel aan bij de opvatting van de Hoge Raad. Vgl. HR 26 juni 1959, NJ 1959, 551. Zie ook A-G Langemeijer in zijn conclusie voor HR 13 juni 2008, «JA» 2008/143. Vgl. ook Parl. Gesch. Boek 6, p. 717.

[10]

Kolder en Vorsselman, a.w., p. 2213-2214.